

Vi giver først slip, når andre har fat

Rapport om rusmidler og ungeindsats, 2016

- Interviews med professionelle, der arbejder med unge i Helsingør Kommune

Modelfoto: Mikkel Wiese

FORORD	3
RESUMÉ	4
KONKLUSION	5
NUVÆRENDE TILGANGE OG RETNINGSLINJER I KOMMUNENS TILBUD.....	7
DILEMMAET OM MARGINALISERING	12
ET HELT KOMPLEKST LIV	13
INDDRAGELSE OG FORPLIGTENDE EJERSKAB	14
SAMARBEJDE, VIDEN OG DIALOG.....	16
PROFESSIONELLES BUD PÅ RUSMIDDELSITUATIONEN I 2016	20
BIDRAGSYDERE TIL DENNE RAPPORT:	23
EKSEMPLER PÅ RUSMIDDELPOLITIKKER OG HANDLEPLANER	24

Forord

Først vil jeg gerne takke alle jer, der har bidraget til afrapporteringen om den aktuelle rusmiddelsituation set fra jeres synsvinkel. Det har været nogle inspirerende og givende samtaler, der tyder på, at arbejdet med at Helsingør Kommune får en rusmiddelplan er et projekt, der vil lykkes.

Dette er en afrapportering, hvor vi har været ude og tale med professionelle i kommunen, om deres kendskab til unge og deres forbrug af rusmidler. Det er ikke en objektiv beskrivelse af problemets omfang, men en beskrivelse af, hvordan de professionelle ser rusmiddelproblemerne omkring de unge de arbejder med, hvad de tænker om det og hvad de ser af løsningsmuligheder og udfordringer.

Så det her er ikke en afrapportering, der kan tages til indtægt for, hvor problemet er størst og hvem der gør mest - det er en afrapportering, der klart og tydeligt understreger, at der er mange gode viljer til at hjælpe de unge og deres forældre, og at der selvfølgelig er nogen ting vi som kommune kan gøre bedre, men også ting vi lykkes med.

Unge med rusmiddelproblematikker og deres forældre, er borgere i Helsingør Kommune, som er ligeglade med hvordan kommunen er sat sammen og hvem, der har ansvar for hvad, de er bare interesseret i at få hjælp her og nu. De 87 forældre vi hjalp sidste år, var stort set alle glade for den hjælp vi gav dem, selv om vi nogle gange ikke fjernede/løste deres problem, men bare det der var nogen der gad lytte til dem.....! For de unges vedkommende var det mellem 60 og 80%, der reducerede eller stoppede helt. Så hvis hjælpen når frem, så bliver den også værdsat.

Vi skal ikke her konkludere - det har vi et helt år til, men jeg kan allerede nu se, at der er brug for en mere tydelig indsats fra Helsingør Kommunes side om hvilke tilbud, vi har på hylderne. Specielt skal vi blive bedre til at tydeliggøre to ting. For det første - at vi gerne kommer ud og møder den unge på hans/hendes hjemmebane. For det andet - at vi er et tilbud om sparring til professionelle i sager, hvor der er bekymring - et kompetencecenter.

Tak for indsatsen frem til nu og tak for den kommende indsats.

Flemming W. Licht
Afdelingsleder
Helsingør Kommune

Resumé

Rapporten giver et billede af den nuværende situation omkring unge og rusmidler i Helsingør Kommune. Rapporten er blevet til ved hjælp af interviews med de professionelle, der til daglig arbejder med unge i kommunen.

I arbejdet med denne rapport har det været afgørende at spørge bredt i kommunen, og derfor rummer rapporten også mange forskellige perspektiver. For nogle er cigaretter det relevante rusmiddel at sætte ind overfor, mens det for andre er hash, der skaber bekymring. Når det gælder udbredelsen af rusmidler, nævnes især hash som fremtrædende og problemgivende, mens omfanget af andre rusmidler typisk omtales som et mindre problem. Der beskrives også en særlig problematik omkring marginalisering, som handler om at tage vare på en gruppe af udsatte unge, der falder uden for de eksisterende tilbud og ikke kan være nogen steder. Det rejser en række dilemmaer i forhold til, hvordan denne gruppe kan inkluderes indenfor det nuværende system, og hvordan vi samtidig kan tage hensyn til de øvrige unge. Kriminalitet er her en yderligere belastende faktor, som er beskrevet i rapporten.

Overordnet set tegner der sig et billede af, at problemer med rusmidler hos unge, må forstås i sammenhæng med den totale livssituation og som regel er en del af en mere kompleks problematik. Et for isoleret fokus på rusmidlet risikerer at tage fokus fra det komplekse. Dem vi har talt med, fremhæver vigtigheden af en helhedsorienteret tilgang.

En tilbagevendende pointe er, at inddragelse af såvel unge som deres familier er af stor betydning for arbejdet med rusmiddelproblematikker. Her peges især på betydningen af, at man gennem inddragelse skaber grobund for, at forældre og unge kan forpligte sig og opnå ejerskab.

Tydelige retningslinjer og handleplaner er noget mange efterlyser på området. Langt de fleste fortæller, at de ikke er bekendt med en eksplicit rusmiddelhandleplan, og det skaber dilemmaer og uklarheder i forhold til hvordan, der handles i forskellige situationer.

I Helsingør Kommune er der behov for en model, der udstikker nogle fælles overordnede guidelines i kombination med specifikke handleplaner på institutionerne. En konklusion der går igen hos alle de professionelle vi har interviewet er, at der er behov for styrket samarbejde, som væsentlig faktor i arbejde med unge og rusmidler. Det handler både om konkrete samarbejdsflader, men udtrykker også et ønske om at dele viden og skabe de bedste betingelser for arbejdet med de unge. I praksis handler viden om, sammen at kunne gøre noget med denne opgave.

Konklusion

Denne rapport giver ikke svarene på, hvordan vi i Helsingør Kommune skal arbejde med rusmiddelhandleplaner i fremtiden. Rapporten giver til gengæld et overblik over tilgange og refleksioner over dilemmaer, samt et blik på det der virker, og de ønsker som professionelle i kommunen står med, i mødet med unge der får problemer med rusmidler.

Rapporten giver også os i Helsingør nogle vigtige guidelines til det videre arbejde med implementering af rusmiddelhandleplaner. Her er nogle af de vigtigste pointer, som arbejdet med denne rapport har gjort os opmærksomme på:

- Der eksisterer et stærkt og konstruktivt samarbejde blandt fagpersoner, der arbejder med unge i Helsingør Kommune, som vi skal bygge videre på og lære af. Samtidig er det tydeligt i rapporten, at der er et stort ønske blandt professionelle, der arbejder med unge, om et stærkere samarbejde på tværs af arbejdsområder. Flere er inde på, at håndtering af rusmiddelproblematikker er blevet så stor en del af ungdomslivet, at der er behov for en endnu bedre fælles indsats. Børnelinealen og faste samarbejdsudvalg nævnes som fælles udviklingsflader, der ville kunne bidrage til et øget samarbejde.
- Der er også et ønske blandt flere medarbejdergrupper om at blive bedre klædt på fagligt til at kunne varetage opgaven. Interviewene viser, at professionelle i kommunen, der arbejder med unge, ønsker sig alt fra viden om E-cigaretter og fakta om stofsituationen til viden om lovgivning og underretninger og undervisning i den svære samtale og hvordan man spørger ind til rusmidler, håndterer problemer i familien og et bedre kendskab til, hvordan man kan trække på Helsingør. Det skal dog understreges, at mange føler sig godt klædt på, og at flere også er inde på, at det væsentligste for dem er på en enkel måde at kunne trække på f.eks. Helsingør, når de står i en konkret bekymrende situation med en ung.
- For at rusmiddelhandleplanerne skal være til hjælp, er det vigtigt, at de skal holde balancen mellem fælles tilgange i kommunen, klarhed omkring lovgivning og respekt for lokale forskelligheder. Flere beskriver en tilfredshed med de procedurer de arbejder efter i bekymringssager, men bekræfter samtidig, at det måske kunne være meningsfuldt at få nedskrevet disse procedurer. Samtidig er det en generel tendens, at de skoler, institutioner og tilbud, der har nedskrevne procedurer, ikke har beskrevet medarbejdernes procedure, men mere har et nedskrevet regelsæt, der henvender sig til unge og forældre. Der er et generelt ønske om, at rusmiddelhandleplanen skal være handleanvisende for medarbejdere, der står i en konkret bekymringssituation.
- Det er afgørende at fastholde et helhedsorienteret perspektiv i arbejdet med rusmiddelhandleplaner, understreger flere interviewpersoner. Rusmidler er en del af en kompleks helhed og problemstillingen skal varetages på en måde, der tager hensyn til dette. Komplexiteten kan dreje sig om den kriminalitet, der knytter sig til et stort forbrug af rusmidler og som af flere skitseres som sværere at håndtere end rusmiddelforbruget, men også om dilemmaet i at rumme udsatte unge samtidig med at man som professionel tager vare på resten af ungegruppen. Dilemmaer omkring marginalisering fylder også i denne sammenhæng.
- Samarbejdet med familien og håndteringen af de udfordringer, der ofte kan ligge i familien skitseres også som en væsentlig og kompleks opgave, som mange kaster sig ud

i, finder vigtig og samtidig kompliceret. Samtidig understreger flere interviewpersoner, at det der virker er, at skabe ejerskab blandt unge og deres forældre og at inddragelse derfor er vigtig. Både når det handler om fester og alkoholpolitik og om at udarbejde planer for fastholdelse på uddannelsesinstitutioner.

- Det skal være mere tydeligt, hvordan man kan bruge Helsingung. Et stort ønske som mange efterspørger, er større tydelighed om, hvordan Helsingung kommer ud som konsulenter, der giver sparring, er til stede eller deltager i møder med unge, hvor der er opstået en bekymring. Der er også en særlig udfordring omkring brugen af Helsingung, der knytter sig til unge med anden etnisk baggrund end dansk. Flere interviewpersoner er inde på, at det ikke er muligt for dem at få unge med anden etnisk baggrund end dansk til at benytte Helsingungs tilbud, men også et ønske fra flere om at samarbejde med Helsingungs projekt Street Walking, der er målrettet denne gruppe.

Nuværende tilgange og retningslinjer i kommunens tilbud

Det generelle billede viser, at mange skoler, institutioner og tilbud har en mere eller mindre ensartet procedure de følger, når der opstår bekymring for en elev, men at disse procedurer sjældent er nedskrevne. Nogle skoler og institutioner har dog også konkret nedskrevne retningslinjer, de følger (se appendiks for eksempler). Flere giver udtryk for et ønske om en fælles reference i form af en slags håndbog med beskrevne retningslinjer og procedurer, så medarbejderen hurtigt kan få overblik over, hvordan de skal handle ved mistanke om rusmidler hos en ung. Billedet viser også, at de nedskrevne retningslinjer der eksisterer, ofte henvender sig til elever eller forældre og måske er mangelfulde, når det kommer til, hvordan den professionelle medarbejder skal reagere i konkrete og komplekse situationer. Flere af de adspurgte er inde på, at de ikke efterlyser en forsimplet køreplan, men at der er behov for generelle guidelines, der gør det muligt at tage individuelle hensyn i de enkelte sager. De fleste oplever også, at det ville være en hjælp at nedskrive nogle af de arbejdsgange, der allerede eksisterer, således at det kan være nemmere bl.a. for nye medarbejdere at vide, hvordan de kan agere, når der opstår en bekymring. Flere er også inde på, at viden om lovgivning og underretninger ville være hjælpsomt. Der er et generelt kendskab blandt de relevante faggrupper til Helsingung, men flere beskriver dog et ønske om at blive klogere på, hvordan Helsingung kan bruges og hvordan Helsingung arbejder. Andre oplever det som vigtigt i en travl hverdag ikke at skulle orienteres om særlige indsatser hele tiden, men i stedet bare at kunne få kompetent hjælp, når behovet er der.

På skole- og uddannelsesområdet består procedurerne typisk i, at en underviser eller lærer får mistanke og går videre med den til enten en inklusionsvejleder, en ssp-lærer, en studievejleder eller en uddannelsesleder. Dette led har så kontakt med skolens ledelse, der i nogle tilfælde er inde over for at foretage en vurdering af, hvad der skal ske i den enkelte sag.

Folkeskolerne

På Skolen ved Rønnebær Allé arbejder inklusionslærerne med trivselsforløb i udskolingsklasserne. Det er et forløb over 8 gange, hvor de taler om temaer som selvværd og selvtillid med klasselæreren som tilhører. Dette giver klasselærer, inklusionsvejleder og de unge, mulighed for at lære hinanden bedre at kende. En effekt man oplever, er, at en del unge henvender sig, når de har det svært. Lærerne benytter også inklusionsvejlederen i bekymrende sager, hvor det er inklusionsvejlederen, der handler og har kontakt med forældre og forvaltning, og er til hjælp indtil andet eventuelt kan blive sat i værk. Inklusionsvejlederen oplever, at det er væsentligt for lærerne på skolen, ikke hele tiden at skulle forholde sig til det ene specialtilbud efter det andet, men at de i stedet har stor gavn af at overlade det til inklusionsvejlederen, der også trækker på skolesagsbehandleren i sager, hvor det er relevant.

På ADHD-klasserne på Borupgårdskolen beretter de ikke om nedskrevne retningslinjer om, hvordan de skal håndtere rusmiddelproblematikker, men har i stedet et tæt samarbejde, hvor de taler om de bekymringer, de ser. Når de er blevet enige om en måde at handle på, går de til skoleledelsen og får som oftest 'go' til den plan, de fremlægger. Typisk tager de også kontakt til Helsingung, der kommer på besøg og holder oplæg, når der er bekymringer om hash eller andre rusmidler. ADHD-klasserne overvejer, om det skulle være en mere fast procedure at få Helsingung på besøg og er

også i overvejelser om, hvorvidt de skal **introducere** nye elever mere præcist til regler og procedurer omkring rusmidler.

Skolen ved Gurrevej og Nordvestskolen beretter om nultolerance med hensyn til indtagelse af rusmidler på matriklerne. De kan bortvise en ung, kontakte forældrene og i samarbejde udarbejde en handleplan for, hvad der skal ske fremadrettet. De oplever, at registrering af fravær er et fælles arbejdsredskab, der hjælper dem til at kunne spotte problemer og sætte ind. Omkring kriminalitet er der også klare retningslinjer, hvor de kontakter SSPK eller Politi og forældre. Retningslinjerne er ikke nedskrevne, men fungerer i praksis.

På Hellebækskolen bestræber de sig på, at man ikke står alene som lærer, og der er en fælles holdning om, at man går til sin nærmeste leder ved bekymringer. Hvis elever har drukket alkohol i skoletiden, ringes de hjem, og der er også nultolerance over for cigaretter og andre rusmidler på skolen. De oplever at have en fælles holdning på skolen. Deres bud på en rusmiddelhandleplan er, at den bør indeholde klarhed om, hvem der gør hvad. "En plan skal give konkrete ting at kigge efter, hvor jeg kan henvende mig, evt. forskellige tilbud, hvad er der af regler på området, så jeg ved jeg har gjort det jeg skal, og hvordan underretter jeg i forhold til rusmidler", understreger de. Det understreges endvidere, at medarbejderen ikke har fået tilbud om et kursus i rusmidler, eller kursus om den svære samtale og det vurderes, at medarbejderne har et behov herfor.

På Hornbæk Skole oplever de behovet for en rusmiddelhandleplan som stort. De har regelmæssige forældremøder i udskoling, hvor de drøfter alkoholpolitik. Her beretter de om, at der kan være meget forskellige holdninger til at ryge hash. De drøfter det også på teammøder for 7.-9. klasserne og synes det kunne være ønskværdigt at have en tættere kontakt med eleverne, for at muliggøre en tidligere indsats og en større regelmæssighed i at komme i dialog med eleverne om de bekymringer, der opstår. De giver også udtryk for, at en brugbar handleplan for dem ville indebære handlemuligheder, i forhold til hvor den enkelte sag befinder sig på bekymringsskalaen Børnelinealen. Samtidig understreger de, at det er væsentligt at handleplanen skal gøre det lettere at gøre noget og ikke bidrage til, at man skal bruge mere tid. En rusmiddelhandleplan kan især være til gavn for nyuddannede lærere, der kan blive klogere på, hvordan de kan handle i en specifik situation. På Hornbæk Skole kunne de også tænke sig at blive mere afklarede omkring, hvad Helsingung kan bidrage med. "Holder Helsingung oplæg for eleverne?" "Hvad kan Helsingung gøre i en akut situation og forebyggende?" "Og hvor står Helsingung i forhold til alkohol?" er spørgsmål, som de stiller.

Både på Hornbæk Skole og på Hellebækskolen oplever de, at det ville være: "Fedt med en fælles udmelding om, hvordan vi står i kommunen, fordi der er forskellige holdninger blandt pædagoger." Samtidig lægges der op til at gennemskuelighed i en fælles rusmiddelhandleplan også kan gavne de unge, så de ved hvilke handlemuligheder kommunens medarbejdere har. Medarbejderen kan samtidig se muligheder i, at der etableres faste regelmæssige møder, hvor medarbejderne kan drøfte problemstillinger vedrørende de unge.

På skolerne i Espergærde eksisterer der et tæt samarbejde mellem SSP-lærerne. De har igennem en årrække afholdt den såkaldte kriminalpræventive misbrugsuge hvert år i uge 41 for de ældre årgange på alle Espergærdeskolerne, hvor SSP-lærerne også får tættere kontakt med eleverne. Der er også et tæt samarbejde omkring Blå Mandag, hvor SSP-konsulenten er på. Deres tætte samarbejde betyder, fortæller de, at de hurtigt og effektivt får handlet på bekymringer. På Espergærdeskolerne afholder de forældremøder i udskolingsårene, hvor de arbejder med faste samarbejdsaftaler omkring alkohol, som forældrene skriver under på. (se bilag). Aftalerne ændrer sig fra 7.-9. klasse.

UU

UU-vejlederne beskriver, at de ikke har en handleplan for, hvordan de som UU-vejledere skal håndtere mistanke om rusmiddelproblemer blandt de unge, de møder. Det er altså ikke en fast procedure, at UU-vejlederne spørger ind til rusmidler. De to UU-vejledere vi interviewer har gode erfaringer med at spørge ind til f.eks. hvor meget hash de unge ryger og få ærlige svar, men de oplever at det er op til den enkelte vejleder, hvor meget de vælger at gå ind i det. De mener, at det kunne være relevant at have en generel retningslinje om at man spørger til rusmidler og måske også en mulighed for at sætte fokus på at dele erfaringer om gode måder at spørge på. Det generelle kendskab til Helsingung blandt UU-vejlederne er godt og vejlederne arbejder tæt sammen med Helsingung, Familierådgivningen, skolerne, psykologer og støtte-kontaktpersoner samt Jobcentret om at skabe en god fremtid for de unge.

Erhvervsskolen/Gymnasierne/VUC

På Erhvervsskolen Nordsjælland har de nedskrevet en politik i deres elevhåndbog, som alle elever får udleveret ved opstart og som er tilgængelig på deres hjemmeside (se bilag). Deres interne procedure er ikke nedskrevet, men generelt er det enten lærerne eller vejlederne, der handler ved mistanke og spørger ind, hvis de oplever, at en elev er påvirket. De oplever at have et tæt lærerteam, der kommunikerer hele vejen rundt. Deres erfaring er også, at de fleste elever siger sandheden, når de konfronteres. Nogle elever kan dog blive sure og fralægge sig ansvar, og det er derfor vigtigt at have en erfaren kollega, der kan hjælpe. Det er en fast procedure, at alle lærere skal handle på mistanke og kontakte en vejleder. Vejlederen vil så rette henvendelse til Helsingung i de tilfælde, hvor det er relevant og den unge er fra Helsingør. Erhvervsskolen har, som del af indsatsen på området, lavet løbende uanmeldte politibesøg med narkohunde.

På VUC Nordsjælland Montebello har de en lignende procedure. Hvis en lærer har en bekymring tages det videre til en vejleder eller til uddannelseslederen. Dog oplever uddannelseslederen, at der er stor forskel blandt lærerne på, hvor meget de lægger mærke til. Medarbejderne på VUC er generelt godt klar over, at der blandt deres målgruppe er en del unge, der har et stort forbrug af rusmidler. For at bidrage til at skabe en fælles forståelse af situationen har uddannelsesinstitutionen haft besøg af forsker Birgitte Simonsen, der holdt oplæg for medarbejderne, hvor hun bl.a. gav et statistisk overblik og bidrog med en historisk ramme i forhold til rusmidler. VUC er også optagede af, at lærerne skal føle sig trygge til at handle i situationer, hvor de f.eks. ser noget udspille sig eller har en bekymring. De er opmærksomme på, at der er en masse gråzoner eller områder, hvor det som medarbejder kan være svært at vide, hvordan

man skal handle, selvom skolen har en politik om, at man ikke må indtage eller sælge stoffer på skolen. Det kan f.eks. være, hvis der opstår en mistanke om, at der bliver solgt hash i nærheden af skolen eller på skolens område, eller hvis en elev fortæller en lærer, at de har set en anden elev ryge hash eller tage stoffer på skolen. Derfor har de, som supplement til deres overordnede regler, udarbejdet et tryghedspapir, der er en del af deres beredskabsplan. Tryghedspapiret har til formål at skabe klarhed over handlemuligheder i situationer, hvor der ellers kan opstå tvivl. (se bilag Tryghedspapir VUC). På VUC er de også inde på tanken om, på sigt, at uddanne nogle specialister, der er særligt dygtige til at varetage kontakten med elever, der har rusmiddelproblemer eller andre svære problematikker inde på livet. VUC har et generelt godt kendskab til Helsingung, men udtrykker også ønske om at Helsingung kunne være fast til stede på VUC.

På både Espergærde Gymnasium og Helsingør Gymnasium er der en tilsvarende procedure med at lærerne henvender sig til studievejledningen ved bekymring og studievejledningen handler på sagen. På Espergærde Gymnasium samarbejder lærerne med studievejlederen. "Det er studievejledningen der er elevernes fastholdelsesperson." Hvis en elev udviser bekymrende adfærd i form af højt fravær, mærkbare ændring i karaktererne og studievejlederens kommentarer noteres det i elevens sagsmappe. Sagerne bliver gennemgået ved bekymring og budskabet er klart: "Her kan man ikke være, hvis man ikke overholder reglerne."

På Helsingør Gymnasium har man en regel om, at indtagelse eller besiddelse af hash eller stoffer på skolen og under fester betyder udsmidning. Den studievejleder der indgår i sagen samarbejder med rektor, der har beslutningskompetencen. Rektor foretager altid en individuel vurdering, der under særlige omstændigheder kan betyde, at en elev f.eks. kan få lov at færdiggøre sin skolegang, hvis han eller hun opstarter et forløb i Helsingung.

Fravær er den typiske markør på, at der er udfordringer hos elever og bekymringer i forbindelse med dette bliver taget op på møder. Studievejlederne oplever, at de bliver brugt, når eleverne har bekymringer og det kan dreje sig om alt fra selvværdsproblemer til syge familiemedlemmer.

Gymnasierne har forskellige forebyggende tiltag, bl.a. årlige oplæg med fokus på rusmiddelproblematik af Lotus Turéll, Instagram-konkurrencer med fokus på stillingtagen til rusmidler eller besøg af de såkaldte Drug-rebels.

Gymnasiernes festudvalg og elevråd har indflydelse på festpolitikken. Der udskænkes kun øl og gymnasierne samarbejder ikke med private firmaer om f.eks. efterfester og partybusser. Uddannelsesinstitutionerne anvender samme vagtfirma ved fester, og det er en del af vagternes funktion at handle, hvis der opstår mistanke om indtagelse af hash eller stoffer. Der er en fast afrapportering fra vagtselskabet tilbage til skolen, hvor situationen løbende tages op. Uddannelsesinstitutionerne har også et samarbejde, hvor de forsøger at hjælpe hinandens elever til at få deres studentereksamen.

Klubberne

På klubberne CUBE og Tetris har de ikke en nedskrevet rusmiddelpolitik og de oplever ikke, at det ville være en mulighed at have procedurer for alt. Alle medarbejdere er dog opmærksomme på at henvende sig til de erfarne medarbejdere og ledelsen, hvis de står i en situation med et rusmiddelproblem. Blandt de erfarne medarbejdere er der et godt kendskab til Helsingung. Dog er der ikke den store succes med at motivere klubbernes unge målgruppe med anden etnisk baggrund til at tage kontakt til Helsingung. På Villa 5 har de også en viden om, at man kan ringe til Helsingung, men de udtrykker alligevel mangel på kendskab til, hvad man rent faktisk kan bruge Helsingung til. Fritidsklubben Krudtuglen tilkendegiver, at det ville være hjælpsomt for dem, hvis en rusmiddelhandleplan kunne klargøre juraen og eventuelle kommunale regler på området. Dette oplever de ville styrke den faglighed, hvormed personalet griber rusmidler an. På klubberne Puk og Bølgen giver de også udtryk for, at det ville være en klar styrke at have en rusmiddelhandleplan. Den skulle blandt andet forholde sig til, hvordan man skal agere, når man opdager rusmidler, eller har mistanke om rusmiddelproblemer og til, hvornår man skal underrette og om man skal smide de unge ud. Det er svært at navigere i, om man skal være forstående eller politimand og hvornår man gør henholdsvis det ene og det andet. De kunne også ønske sig fælles spilleregler omkring, hvordan man som medarbejder f.eks. håndterer, at nogle forældre på grund af bekymring for deres eget barn, ønsker at andre unge udelukkes fra klubberne.

Familieværftet

På Familieværftet er der forskellige regler på henholdsvis Margarethagården, i Øvelejlighederne og i Baserne/ Annekset. I Øvelejlighederne er der en klar politik om, at beboerne ikke må have rusmiddelproblemer. Medarbejderne giver dog udtryk for, at deres tilgang handler om, at mennesket kommer først, og så foretager de en vurdering af, hvad der ville være det mest hensigtsmæssige inden for reglerne. Øvelejlighederne har netop haft et eksempel med en ung, der mod at gå i Helsingung og aflægge en ren urinprøve, kunne få lov at blive boende. Den unge arbejdede med og det blev en foreløbig succes. På Margarethagården er der en tilsvarende regel om, at beboerne ikke må have et forbrug af rusmidler, men her giver de udtryk for, at de oplever at være lidt famlende nogle gange i forhold til, hvordan de opdager, om en ung har rusmiddelproblemer. De udtrykker også, at der kan være nogle tvivlsspørgsmål i forhold til, at unge lever et ungdomsliv, mens de bor på Margarethagården, men at de samtidig har en alkoholpolitik fra tidligere, som siger ingen alkohol.

På Annekset fortæller de, at rusmiddelproblemer giver anledning til overvejelser. Det vil sige, at hvis de har mistanke eller kendt viden om at en ung er i misbrug, så forholder de sig aktivt til det. Det er også vigtigt for dem at skelne mellem forbrug og misbrug.

BUR og Familierådgivningen

Børne- og Ungerådgivningen og Familierådgivningen beretter om, at deres praksis er at spørge direkte ind til tingene, at kommentere på adfærd og at holde fast på deres bekymring også selvom den unge ikke selv ser det som et problem. De har en generelt nysgerrig tilgang og henviser til Helsingung ved mistanke. Familien inddrages som oftest, med mindre der er erfaringer om, at det er u hensigtsmæssigt.

Dilemmaet om marginalisering

Vi er som kommunale institutioner naturligvis underlagt nogle lovgivninger og regler som skal overholdes og tilgodeses. I forhold til rusmiddelforbrug, bliver der nødvendigvis på nogle af institutionerne handlet ud fra regler, rammer og lovgivninger, som også er lavet for at beskytte unge fra rusmiddelproblemer - og ikke i så høj grad er rettet til unge med rusmiddelproblemer. Det kan for eksempel være en ung i et botilbud, der opdages i at indtage et rusmiddel, og derfor ikke kan blive boende ifølge tilsynsmyndigheden. Dette giver nogle dilemmaer i forhold til, hvordan vi kan hjælpe i denne situation. På Familieværftet beskriver man problematikken sådan, at "vi aldrig må blive et sted, som udskriver eller udstøder unge fra vores institutioner." Dette er naturligvis problematisk i forhold til, hvad vi så tilbyder unge. Hvis vores foranstaltninger ikke kan rumme de problemer, som de unge skal have hjælp til, hvor skal de så være? spørger man fra Familieværftet.

På 10. klasseskolen ses somme tider en tendens til, at de drenge der kommer fra velfungerende hjem, ikke har noget sted at gå hen, eller har kun de forkerte steder at gå hen. Et rusmiddelforbrug kan smitte og skabe risiko for andre og samtidig bliver den unge marginaliseret. Der her været en oplevelse af, at der i en årrække havde været problemer med tidligere skoleelever, der kom og lavede ballade, solgte rusmidler, lavede hærværk og andre ting. Dette gav anledning til bekymring i forhold til nuværende elever, da det kan blive problematisk for dem fremadrettet. Der er på vores skole spot på elever der hænger ud på faste mødesteder, hvor de oplever at kunne være i fred. Et kvalitativt tilbud med mulighed for at hygge sig og samtidig være beskyttet, kunne fra flere skolers side være en måde at tilgodesse disse unge og deres behov. Dette kunne desværre også være med til at marginalisere de unge.

BUR og Familierådgivningen giver udtryk for bekymring, i forhold til når en anbragt ung bliver ekskluderet fra plejefamilien på grund af et rusmiddelforbrug. Der gives udtryk for, at en rusmiddelhandleplan ikke må give anledning til ekskludering, men en udstrakt hånd til den unge, trods regler og med hensynet til andre.

Der er en oplevelse på de forskellige institutioner af, at nogle unge bliver marginaliseret, selvom de som udgangspunkt ønsker at undgå det. Den samme oplevelse er der fra skolesiden, i forhold til de gode intentioner med nuværende inklusionspolitik, der kan ende med at gå hen og blive en marginaliseringsmekanisme, hvor nogle udsatte unge er i risikogruppe for at blive yderligere udsat og blive en "særlig" risikogruppe.

UU-vejlederne beskriver også, at de kan føle sig ansvarlige for måske at blive for tilbageholdende før de tilbyder den unge en uddannelse. Samtidig oplever de ikke, at tilbuddene i Job og Uddannelse er optimale. Ud at feje gader, lukke for kontanthjælpen og åbne igen gør, at de unge bliver barske og får følelsen af, at der ikke er plads til dem.

Interviewpersonerne er også inde på, at selvom forskellige tilbud er til for at hjælpe unge med forskellige sociale problemer, så hører størstedelen af de unge i kommunen ikke til i denne gruppe. Vi bliver nødt til at tage ansvar for de små børn, og beskytte dem i forhold til de "store" unge, der har problematikkerne, understreger nogle af de klubmedarbejdere vi har interviewet.

Et helt komplekst liv

Det er et gennemgående træk i beskrivelserne fra de forskellige institutioner, at de problemer, som opstår omkring unge og rusmidler indgår i en større sammenhæng. Det er sjældent, at det udelukkende er "hashen" som er problemet. Som man siger på Hornbæk Skole: "Det er børn og unge der har komplekse problemer ud over hashproblematikken", og fra flere kanter nævnes det, at netop kompleksiteten er det, der giver anledning til øget bekymring. Kompleksiteten er i interviewene beskrevet ved en lang række andre forhold og problemstillinger, det være sig: Sociale problemer, kriminalitet, ensomhed, økonomiske forhold, bandetilknytning, problemer i hjemmet - f.eks. med rusmidler - psykisk sårbarhed og manglende netværk. Dette er ikke det samme som at sige, at alle der ryger hash eller har et forbrug af rusmidler, er svært belastede unge - langt fra. Pointen er, at i de tilfælde hvor det bliver problematisk og bekymrende, spiller denne kompleksitet en stor rolle. På Ungdomsskolen og 10. klasseskolen peger man på, at problematikken også er en del af en større samfundsproblematik, fordi de unge skal leve op til en stigende grad af krav, være strømlinede, samt mangler en bedre platform til at udfolde deres ungdomsliv. Her kan rusmidler ofte komme til at spille rollen som en form for oprør, lyder hypotesen.

Helhedsorienteret tilgang

Forståelsen af denne kompleksitet har betydning for tilgangen til de unge og tendensen er, at der tales for et helhedsorienteret perspektiv, når det gælder arbejde med unge og rusmidler. I interviewet med Familieværftet, taler man for eksempel om denne tendens, og forklarer "at så snart der bliver sagt hash, så reagerer vi ofte, men vi skal måske kigge på, hvad der også er." Der tales videre om, at rusmidler kan være en væsentlig vanskelighed, men at erfaringen er, at ved at kategorisere de unge som 'misbrugere' så stiller man sig langt væk fra dem. På Familierådgivningen forklarer de, hvordan de unge 'stejler' hvis de bliver kaldt misbrugere, og de oplever, at de unge i højere grad er åbne og går med, når de mødes med nysgerrighed.

Det er indtrykket, fra de vi har talt med, at man ser et behov for at tænke helhedsorienteret, fordi man med et bredere fokus, dels bedre kan møde de unge, dels få en bedre forståelse af, hvad det er der er på spil. Det er altså en afgørende opmærksomhed for de professionelle i kommunen, at de peger på, at indsatsen i forhold til unge med rusmiddelproblemer kræver, at der tages hånd om flere aspekter samtidig og i nogle tilfælde, at andre problemer må løses først. Hvis en ung for eksempel har gæld i det kriminelle miljø, har forældre der drikker, eller oplever vold i hjemmet, er det naturligvis en helt urimelig opgave - og forfejlet tilgang - at arbejde på en reduktion i rusmiddelforbrug. Som man siger på Skolen ved Rønnebær Allé, er det vigtigt, at overveje, hvad det er eleven kommer hjem til? Der kan være forhold som gør, at spørgsmålet om rusmidler må træde i baggrunden, fordi elevens trivsel kan være truet på helt andre parametre. En af de rusmiddelrelaterede problematikker, der synes at vise sig i denne forbindelse er, hvordan forældres forbrug af rusmidler skaber problemer for børn og unge. Dette er et tema som til tider fylder på ADHD-klasserne på Borupgårdskolen, og som det umiddelbart kan være svært at håndtere.

Det kan være vigtigt her at understrege, at alle også er enige om at en elev der eksempelvis ryger hash, men ikke ellers har problemer, også kan og skal tilbydes hjælp. Dette bliver dog ikke beskrevet som sager, der er vanskelige at håndtere, men løses relativt let.

Forebyggende arbejde

Det helhedsorienterede blik, som der i interviewene plæderes for, ser på mange måder ud til at være dobbeltrettet. På den ene side tales der om behovet for en helhedsorienteret indsats for de konkrete unge som står i farezonen, på den anden side har det været et fremherskende tema i interviewene, at en helhedsorienteret forebyggende indsats er en afgørende del af arbejdet. Et væsentligt tema omkring det forebyggende arbejde er, hvordan der kan skabes attraktive alternativer til rusmidlerne og det miljø, som findes omkring bandekriminalitet. Både SSPK, CUBE, Tetriz og Villa 5, men også PUK i Hornbæk peger på vigtigheden af, at skabe nogle alternativer for de unge, som de kan vælge til i stedet for hashen og bandemiljøet. Lige nu ser de en tendens til, at en del helt unge trues ind i bandemiljøet, hvor især hashhandel er på dagsordenen. Udover trusler er penge også en motivation for de unge, og det er svært at stille konkurrerende alternativer op, forklarer de. En anden del af den forebyggende indsats, som der peges på i interviewene, er et fokus på at opdage bekymrende adfærd i tide og kunne sætte ind. Især på skolerne melder man om en tendens til, at fraværsregistrering er et godt redskab i denne proces, ligesom trivselssamtaler også nævnes som en vigtig foranstaltning. Man oplever også flere steder, at kontakten til eleverne ikke er så tæt som før i tiden. Dette gør det sværere at fange noget af det her i tide, som man forklarer på Hornbæk skole. Det er en rød tråd i interviewene, at man fra de forskellige institutioner efterlyser at være bedre klædt på til at opdage rusmiddelproblematikker, og viden om hvordan man håndterer det, når man står i det. I denne sammenhæng er viden og faglig tryghed kodeord i en forebyggende indsats, da de professionelle lægger vægt på at opleve sig kompetente til at løse de opgaver, de står med.

Ét element i det forebyggende arbejde, som der peges på fra flere kanter, er hvordan der skabes en kultur for samarbejde. I første omgang peges på, at et tæt samarbejde mellem diverse aktører omkring de unge er en afgørende og forebyggende faktor. Dette giver anledning til at drøfte sager og bekymringer, og sætte ind tidligt, men også på flere områder. Konkret taler man på Nordvestskolen om, at man med fordel kunne etablere mere faste og forebyggende erfaringsudvekslinger, for at imødekomme dette. På Ungdomsskolen taler man om et "kædeansvar" forstået således, at man først giver slip når nogle andre har fat. Dette "kædeansvar" dækker flere niveauer, således at der helt fra politisk niveau til "manden på gulvet", tages et ansvar for at skabe de bedste forudsætninger for de unge. I denne kæde spiller både unge og forældre selvfølgelig også en vigtig rolle, og netop deres inddragelse og ejerskab skal vi kigge nærmere på i det følgende.

Inddragelse og forpligtende ejerskab

Interviewene tegner et billede af professionelle, der lægger vægt på at inddrage de unge og deres nærmeste i de problematikker, som omhandler dem, hvad enten det drejer sig om rusmidler eller andre problematikker.

De unge

Det fremgår flere steder, at denne inddragelse så vidt muligt må ske i forståelse med den unge selv, så inddragelse bliver en invitation til samarbejde mere end et bagholdsangreb. På Ungdomsskolen taler man for eksempel om vigtigheden i at inddrage de unge i, hvordan man kommer videre, og tydeliggøre at man ønsker at samarbejde om

den opståede problematik. Gymnasierne inddrager også de unge i regler omkring rusmidler ved fester, og generelt i forhold til festplanlægning. Her ses en tendens til at ungeinddragelsen rent faktisk kan være med til at stramme linjen omkring rusmidler.

I det hele taget lader det til, at der bliver lagt vægt på at tale åbent med de unge, i forhold til de bekymringer, der måtte opstå i forhold til rusmidler. Flere beskriver, hvordan de oplever, at de unge ofte kvitterer ved at vise åbenhed, når de inddrages. På Produktionsskolen oplever man eksempelvis, at de unge er åbne og gerne inddrager lærere, når det kommer til rusmiddelproblemer. Klubberne CUBE og Tetriz udtrykker også en klar holdning om at inddrage de unge i løsningen, hvilket de oplever, giver pote. Her oplever man dog også, at de unge ofte afslår, når det omhandler mødet med Helsingung eller andre professionelle. Dette er en tendens, vi har hørt flere steder, og som kunne tyde på, at en ungeindsats i forhold til rusmidler i højere grad må organiseres lokalt, hvor de unge lader sig inddrage og allerede er i forpligtende relationer.

Forældresamarbejde

Klubberne PUK og Bølgen kontakter forældrene ved bekymring og afholder møder med dem. Det pointeres, at forældreinddragelsen og ansvarliggørelsen er vigtig i forhold til at italesætte problematikken. Klarhed over hvem der har ansvaret, er tydeligvis af stor betydning, også i forhold til et forebyggende arbejde.

I denne kæde indgår naturligvis også forældre, noget man blandt de adspurgte lægger stor vægt på, som del af den forebyggende indsats. Det handler blandt andet om tidlig indsats, hvor der helt ned i de små klasser gerne skal etableres en kultur for samarbejde, som man siger på Nordvestskolen og Skolen ved Gurrevej. Når det gælder rusmidler er det især afgørende, fordi forældrene i høj grad er med til at præge de unge, og sætte rammerne for, hvad der er god kutyme.

Når vi retter blikket mod inddragelsen af familie og tætte relationer, lader det til, at der bredt set bliver lagt vægt på dette, og at man oplever at det gør en afgørende forskel. Der bliver taget kontakt til forældrene ved bekymring og man inviterer til møde. En praksisændring i forhold til at få kontaktet forældrene, allerede når der er mistanke til at den unge indtager et rusmiddel, vil være med til at forældre får taget ejerskab, så hurtigt som muligt. Medarbejdernes erfaringer er, at forældrene har mange spørgsmål i sådanne situationer og at det er vigtigt at bidrage til at varetage forældrenes bekymring konstruktivt. Det er vigtigt med en familieorienteret tilgang i en rusmiddelpolitik, understreger de, da relationen til forældrene kan fylde mere end selve problemet med hashen.

På Hornbæk Skole er tilgangen at anskue et rusmiddelforbrug hos en ung, som et helhedsproblem, hvor der også er fokus på at hjælpe familien. Der gøres meget for forældresamarbejdet, hvor medarbejdere forsøger at afdramatisere situationen samtidig med at der sendes bekymringsbreve eller afholdes bekymringsmøder med forældre. Det understreges, at det er vigtigt med forældresamarbejdet, fordi forældrene ses som en del af løsningen og at de gør det så godt, de kan. Det opleves som at det gør en forskel, at inddrage forældrene i samarbejdet. Men ikke alle forældre ønsker at indgå i et samarbejde. "Måske skal vi være meget mere opsøgende og tale om hvad pokker vi gør", understreger medarbejderne. Vi er nødt til at mødes og italesætte de

problemstillinger, vi står med.” Her giver medarbejderne også udtryk for at de har et behov for viden om den svære samtale.

Rusmiddelproblemer er et fælles ansvar og forældrene spiller en vigtig rolle i forhold til at tage ansvar for deres børn og situationen, understreger medarbejderne på PUK og Bølgen. Når vi taler med medarbejdere fra CUBE, Tetriz og SSPK, der i høj grad arbejder med unge med anden etnisk baggrund end dansk, tegner der sig et billede af, at de unge af frygt og respekt for, at familien finder ud af at de f.eks. ryger hash, ikke er meget for at få inddraget deres familier. I SSPK taler de ligefrem om, at inddragelse af forældre kan betyde, at SSPK mister relationen til de unge. Alle er de enige om, at skridtene ned i Helsingung er så svære for de unge med anden etnisk baggrund, at det reelt ikke sker. Dette gør sig også gældende blandt de unge med anden etnisk baggrund end dansk, på 10. Klasseskolen og i A-klasserne.

Den professionelle forpligtelse

Det er tydeligt ud fra vores interview, at der er en fælles interesse i at hjælpe og løse de problemstillinger, der må opstå i forhold til indtag af rusmidler. Der er et ønske om at forpligte sig til at være en del af løsningen. Nogen ser det som en god mulighed for at få diskuteret emnet håndtering af rusmidler blandt unge, og få vendt de faglige problematikker. Andre foreslår, at det kunne være en idé, at der bliver udarbejdet et fælles katalog over, hvordan rusmiddelhandleplanerne ser ud på de forskellige institutioner, som kunne være brugbart i forhold til at klarlægge en fælles politik/retningslinjer, og få synliggjort forskellige praksisser og holdninger. Det kunne også være en del af en rusmiddelhandleplan at arbejde med ung-til-ung og formidle viden om, hvordan forældre kan tale med deres børn om emnet, foreslår de.

Det nævnes ved de fleste interviews, at det kunne være brugbart at inddrage Helsingung. Hellebækskolen har et ønske om, at de forskellige folkeskoler i Helsingør Kommune kunne indgå i et samarbejde, hvor de orienterer hinanden om de elever, de har fælles berøringsflader med.

Andre udsagn og ønsker er at få Helsingung til at komme ud og være behjælpelig i forhold til undervisning. Det er et ønske at en del af opgaven på den givne institution, er at sparre med Helsingung og få formidlet til alle medarbejderne, at man kan bruge Helsingung. A-klasserne har et ønske om at samarbejde med Helsingung, hvor der kunne opstå nogle samarbejdsområder, vi ikke har haft fokus på endnu. Vi skal tænke alternativt.

Klubberne CUBE og Tetriz giver udtryk for, at Helsingung som en del af planen, kunne blive inviteret til f.eks. middag i Laden på Vapnagård med mødre, som har anden etnisk baggrund end dansk, for at imødekomme udfordringen om at Helsingung også bliver et reelt tilbud for deres børn.

Samarbejde, viden og dialog

Det generelle billede viser, at skolerne og institutioner internt har et godt samarbejde mellem lærere, vejledere og pædagogernes socialpædagogiske indsats. Der eksisterer også en række gode samarbejdsflader på tværs af de forskellige tilbud, institutioner og

skoler, men det er også kendetegnende, at flere efterspørger et tættere samarbejde og et bedre kendskab til handlemuligheder, når der opstår rusmiddelproblemer.

Erhvervsskolen Nordsjælland (Esnord), som både har afdelinger i Helsingør og Hillerød, har forskellige tilgange til unge og rusmiddelproblemstillinger ud fra den vinkel, at skolen som én samlet uddannelsesinstitution har en meget klar tilgang og en medarbejderstab, som kender deres handlemuligheder, når der er mistanke om en elevs rusmiddelforbrug. Hillerød Kommune har to ansatte som vejlederne på Esnord samarbejder med. De kommer ud på skolerne og taler med de unge som af vejlederne vurderes at have rusmiddelproblemer. Udover at vejlederne er meget synlige ude i klasserne, så samarbejder Esnord også med Helsingung i Helsingør og de unges UU-vejledere. Sagsbehandleren i kommunen inddrages og i de tilfælde, hvor den unge er under 18 inddrages også forældrene. Det særlige ved samarbejdet, som understreges i interviewet er, at rusmiddelkonsulenten i Hillerød Kommune er særligt god til relationsarbejdet med de unge og måske er årsagen til det, at hun kommer ud på skolen og kan tage samtaler med eleven i nogle afsidesliggende områder. Må den måde er det ikke er så synligt for andre, hvad der tales om. Hvor det måske er lidt sværere for en ung at skulle gå ned i Helsingung og tale med en behandler. Esnord efterspørger en mere udgående funktion fra Helsingung. De er også inde på, at et møde med lærerstaben om, hvilke adfærdsmønstre, der skal få en til at reagere og handle, kunne være hjælpsomt. Der er i forvejen en praksis, der er meget "hands-on" i sin tilgang og der er ikke berøringsangst i forhold til at konfrontere de unge ved mistanke om rusmiddelbrug.

ADHD-klasserne på Borupgårdskolen har god erfaring med samarbejdet med Helsingung, hvis de har mistanke om elever, der har rusmiddelproblemer. Derudover har de brugt Helsingungs medarbejdere til at komme ud og lave oplæg for eleverne, og peger på, at det kunne være en fast del af praksis en gang om året. Et oplægstilbud til forældre er også en mulighed. Personalet på ADHD-klasserne ser også gode muligheder i at opkvalificere medarbejderne og især få viden om hvilke stoffer, der er på markedet og hvad der rører sig derude.

På Familieværftet er medarbejderne optagede af, at der er god tid og rum til at drøfte sagerne grundigt, for at finde ud af, hvordan der kan arbejdes med dem. I interviewet peges der på, at det er vigtigt at have kendskab til Helsingung og have et sted at tage de unge hen. Medarbejdere i BUR og Familierådgivningen peger på, at for dem er støtte- og kontaktpersoner vigtige samarbejdspartnere. For medarbejderne i BUR er Familierådgivningen og skolerne dem, der peges på som de vigtige samarbejdspartnere, og for medarbejdere i Familierådgivningen peges der på, at de vigtigste samarbejdspartnere er Familieværftet og BUR. Det understreges dog, at medarbejderne også kan se på Helsingung som en væsentlig samarbejdspartner, fordi Helsingung kan komme ud og sparre. Åbenhed i sagsbehandlingen peges på, som en vigtig del i forhold til at koordinere disse sager.

Hos Job og Uddannelse er der også et ønske om et tættere samarbejde med Helsingung. De giver udtryk for, at Helsingung kunne være fast mødedeltager på bestemte møder og efterspørger også at den 25-års aldersgrænse, der eksisterer i Helsingung måske kunne udvides til at gælde til 30 år, som er aldersgrænsen hos Job og Uddannelse.

De handlemuligheder man arbejder ud fra på Skolen ved Gurrevej og Nordvestskolen, ved mistanke om rusmiddelproblemer, er at man typisk går i dialog og samarbejder med Familiebasen og Drengbasen. Udover forældrene samarbejder man her med SSPK, Politiet, Socialforvaltningen og Helsingung. Samarbejdspartnere er vigtige for at kunne tilbyde det bedst egnede tilbud til den unge, men de kan først sendes videre til det rette sted, når den unge har erkendt, at der er et rusmiddelproblem, fordi det opleves som den bedste løsning. Her efterspørges et tættere samarbejde mellem de øvrige skoler for at hindre, at "de unge vandrer rundt." Der er en opmærksomhed på et ønske om guidelines, som minder medarbejderne om, at sagerne er forskellige. Der gives udtryk for, at en ensartet handleplan gældende for alle skoler i Helsingør, som handler om forebyggelse og viden om hvilke tilbud og netværkstilbud, der er tilgængelige, vil være kærkomment. Det uddybes, at handleplanen bør fungere som et værktøj, der har enkle og konkrete handleanvisninger. Indholdet må til dels gerne være oplysende og dog peges der på, at det er en hårfin balance i forhold til at booste viden om rusmidler. Der sættes spørgsmålstegn ved, hvordan man oplyser forældre og unge om rusmidler og hvordan man kan tale om rusmidler. Dette kan forstås som et behov for vejledning i den svære samtale, når den handler om rusmidler.

På Hornbæk Skole samarbejder skolens medarbejdere med SSPK og klubben. Derudover samarbejder de med Helsingung, sundhedsplejerske og TUBA.

På Produktionsskolen Øresund holder man samtaler med eleverne hver 3. måned. Her pejler medarbejderne sig ind på elevens generelle trivsel og der foretages opfølgende samtaler på elevens forløb. Praksis er, at ved mistanke taler personalegruppen om, hvordan det skal gribes an. Den unge inddrages også i den proces, de får i hvert fald at vide, at forældrene tages med på råd om, hvordan man skal gå videre frem, men forældresamarbejdet er begrænset. Samarbejdet består i, at Helsingung er det tilbud, der er til rådighed og kommunen inddrages, hvis medarbejderne er bekymrede for den unges rusmiddelforbrug.

SSP-lærerne på Espergærdeskolerne har et tæt samarbejde med hinanden og samarbejder også med Helsingung og den lokale SSPK-konsulent og betjent. I de tilfælde hvor der er rusmiddelproblemstillinger vedrørende en ung, så bruger de Helsingung og her er der rigtig gode erfaringer. Samtidig lægges der vægt på SSP-lærernes synlighed og at kollegaer på den respektive skole ved, hvad SSP-læreren kan bruges til.

UU-Øresunds vejledere gør stort brug af behandlerne i Helsingung og har også gode erfaringer med samarbejdet. Derudover har de et ønske om "et tættere samarbejde med jobcenteret, men også med Familierådgivningen, ungdomsuddannelserne og folkeskolerne." De peger især på, at skolerne samarbejder omkring en elevs fravær og de mener, at skolerne bør tage fat i fraværet. De nævner en arbejdsgruppe, hvor de udvikler procedurer for frafald og fastholdelse. Ønsket er samarbejde og procedurer for samarbejde. UU-vejlederne peger endvidere på, at der er behov for at der på ungdomsuddannelserne er behov for at personalet opkvalificeres omkring unge og rusmidler, "når det er så udbredt."

Ud over at samarbejde med SSPK så nævner medarbejderen fra Villa Fem en nyetableret arbejdsgruppe under politiet, ETB som står for Etablering af Trygge Boligområder, og er en pædagogisk arbejdende politigruppe der samarbejder med Tetriz, og bestyrelsen på

Vapnagård. Samarbejdet handler om erfaringsudveksling for at mindske for eksempelvis rekruttering til bandemiljøet, men også om at skabe et trygt miljø for borgerne på Vapnagård. Medarbejderen pointerer også at kendskabet til Helsingung kunne udbredes mere, og informationen om hvilke tilbud Helsingung har, opleves som værende lidt for indforståede og uklare.

Professionelles bud på rusmiddelsituationen i 2016

Et sted at starte er, at pege på den fælles opmærksomhed, som findes på at rusmidler er en del af et ungdomsliv på godt og ondt. Det nævnes for eksempel fra UU-Øresund, hvordan brug af rusmidler er en del af den ungdomskultur de møder. Som flere andre har peget på, er det vigtigt at holde sig for øje, at brug af rusmidler ikke nødvendigvis kun er problematisk, men at det er en uundgåelig del af de unges liv, som vi må forholde os til.

Så hvad dækker rusmidler egentlig dækker over? Dette kan været vigtigt præcisere, og i flere tilfælde er vi blevet opmærksomme på, at relevansen af rusmidler afhænger af, hvad vi taler om. Eksempelvis fremhæver man fra ungdomsklubben Krudtuglen, at cigaretter er et rusmiddel, og det er det som er relevant for deres målgruppe. Noget som genkendes på Hellebækskolen, for som man siger: "Vi forholder os til børn, der ryger cigaretter helt ned i 6. klasse". I den anden ende af skalaen dækker rusmidler også over stoffer som amfetamin, kokain og hash, som man eksempelvis oplever i sager på Familierådgivningen. Når vi betragter den aktuelle rusmiddelsituation i Helsingør Kommune er det altså vigtigt at huske, at rusmidler dækker over såvel illegale som lovlige rusmidler, men hvilke rusmidler er det så, man typisk møder?

Alkohol

Er en del af ungdomslivet, også i Helsingør Kommune, hvor de unge drikker sig fulde ved forskellige lejligheder. Oplevelsen i folkeskoleregi er, at unge begynder at få interesse for alkohol i 15-16 års alderen. Det typiske billede er, at de unge går til fest og drikker sig fulde i weekenden, men passer deres skole og andre ting uden problemer. På skolerne i Espergærde ser man eksempelvis, at "alkohol er noget de unge gør i det små", og det opleves ikke som et problem på skolen. Dette går igen i flere andre beskrivelser, hvor alkoholforbruget ikke giver anledning til bekymring. På gymnasierne påpeger man ligefrem, at der har været en positiv udvikling over de sidste 10 år, hvor det opleves at alkoholkulturen er blevet bedre. Helsingør og Espergærde Gymnasium fortæller, at både studieture og introforløb er alkoholfri, og at tendensen til byture om torsdagen, som tidligere var fremherskende, ser ud til at være forsvundet. Et område hvor alkoholkulturen beskrives som problematisk er, når forældrene selv deltager i og ligefrem ansporer til et stort alkoholindtag. Dette giver naturligvis anledning til bekymring, som man siger på Skolen ved Gurrevej og Nordvestskolen.

Hash

Hash nævnes, blandt flere professionelle, som et rusmiddel de støder på i kontakten med de unge, men der rapporteres også om en stor variation institutionerne imellem. Hvor antallet af unge med hashproblemer er relativt lille nogle steder, er det andre steder et udbredt problem. Således fortæller Familieværftet for eksempel, at de oplever mange unge, som har hashrelaterede problemer, noget som man genkender i Familierådgivningen, hvor sagerne ofte indeholder en hashproblematik. Ude på skolerne oplever de problemet i mindre omfang. Der kan være tale om mindre grupperinger på 6-8 elever, som man har særligt fokus på grund af hashrygning, og ellers kan der være en del rygter, der florerer, uden det dog viser sig i den daglige skolegang. På Skolen ved

Gurrevej og Nordvestskolen oplever de ligefrem, at det ikke længere er så "hipt" at være hashryger blandt de unge.

I klubmiljøet og fritidsklubberne er billedet det samme, hvor PUK og Bølgen fortæller, at hashrygning er et fænomen de ofte møder, er det på Krudtuglen slet ikke et tema. På steder som Villa 5 og CUBE oplever man ikke at hash er udbredt blandt de unge, der benytter tilbuddet, samtidig ser de også en del belastede unge i miljøet omkring f.eks. Multiparken, hvor hash er en del af problematikken. Gymnasierne oplever ikke de store problemer med hash, de hører om at nogle elever lejlighedsvis ryger hash, men ser ikke problemet i skoletiden.

Både Produktionsskolen, Ungdomsskolen og UU-Øresund har eksempler på elever med hashproblemer, og har i flere tilfælde også grebet ind overfor dette bl.a. gennem et samarbejde med Helsingung. Noget af det som fremhæves omkring hashen er, at det oftest bliver problematisk i det øjeblik det bliver et hverdagsforbrug. UU-Øresund ser en tendens til, at det for en del unge de møder nærmest er normalt, at det er noget man gør i sin hverdag, og det har store konsekvenser for, hvordan disse unge kan fungere skolemæssigt såvel som i andre sammenhænge. Et andet udpræget problem omkring hashen, er den kriminalitet der i mange tilfælde følger med, og f.eks. er salg af hash på eller omkring skolerne og institutionerne noget der skaber problemer, hvilket vi skal vende tilbage til.

Cigaretter

Er jo som bekendt også et rusmiddel. Der nævnes i afrapporteringen en tendens til, at man nogle steder ser elever helt ned til 6. klasse, der begynder at ryge cigaretter. På f.eks. fritidsklubben Krudtuglen er det en aktuell problematik, og man må tage stilling til, hvordan man pædagogisk kan arbejde med dette og især ud fra et forebyggende perspektiv. På Helsingør Gymnasium fortæller de, at omkring 40% af deres unge ryger cigaretter til hverdag og at 80% er festrygere. ADHD-klasserne fortæller om en nyere tendens til, at eleverne i stigende grad bruger E-cigaretter.

Andre rusmidler

Der rapporteres i mindre grad om et kendt forbrug af andre rusmidler, og det beskrives kun meget sporadisk som en problematik. For eksempel fortæller Espergærde Gymnasium, at man tidligere havde tilfælde, hvor man fandt gaspatroner og hørte rygter om kokain til festerne. Noget man satte ind overfor, bl.a. ved at engagere et vagtselskab. Begge gymnasiet beretter, at deres oplevelse er, at eleverne ikke opfatter det som okay at tage stoffer. De møder heller ikke bekymring fra forældre i forhold til rusmidler, men påpeger samtidig, at der er nogle få elever med et misbrug.

De professionelle vi har talt med fortæller, at forbruget af feststoffer som eksempelvis kokain, amfetamin og MDMA typisk er noget de hører om fra unge, når de har været til strandfester eller ude i weekenden, og altså ikke noget de oplever som direkte problematisk i kontakten med de unge. De fleste beskriver også, at de unge passer deres skole mm. til trods for et eventuelt forbrug af feststoffer. I nogle tilfælde kan der være sager med udtalte rusmiddelproblemer, og her fortæller Familierådgivningen, at bekymringen omkring brugen af andre rusmidler ofte kan være en væsentlig del af billedet. Det hører også med til billedet her, at begrebet "andre stoffer" dækker over

en ret bred vifte og noget, som mange i interviewene har kaldt "hårde stoffer". Tendensen er, som nævnt, at der ikke er en stor repræsentation af dette i afrapporteringen. Til gengæld er der i afrapporteringen en relativt bred liste af rusmidler (frimærker, coke, lattergas, MDMA, amfetamin), som de professionelle kan fortælle, de hører om på rygtebasis, hvilket gør dem bekymrede.

Kriminalitet

En væsentlig del af situationen omkring de unge og rusmidler, omhandler det kriminelle aspekt som i nogle tilfælde følger med. Blandt de adspurgte bliver der peget på, at denne del af problematikken stiller nogle særlige udfordringer for både de unge, men også for medarbejderne på institutionerne.

Der beskrives en tendens til, at for en del unge hænger især hashen sammen med et kriminelt bandemiljø. På Familierådgivningen eksempelvis, opdages dette ofte i løbet af sagerne, hvor politiet bliver involveret. Kriminaliteten består typisk i salg og videresalg af hash og andre stoffer, men også indbrud og tyveri er noget, man hører om. Fra Produktionsskolen fortæller man, at dette er noget man er opmærksom på. Nogle elever kommer i problemer, hvilket afspejler sig i at de er kede af det eller deres trivsel på anden måde er påvirket. Helt konkret beskrives, hvordan nogle unge får "dummebøder" og dermed står i meget pressede situationer, en tendens man genkender på Familieværftet og i SSPK.

Flere steder beskriver en tendens til at hashsalget er rykket tæt på, og der er en del eksempler på, at der pushes på eller omkring skoleområdet. Ungdomsskolen og 10. Klasseskolen har eksempelvis måtte lave et samarbejde med andre lokale aktører i området, da man så en bekymrende færdsel af ukendte biler, der mere eller mindre åbenlyst handlede med illegale rusmidler. En del af det aktuelle billede er, at handlen med hash ikke ser ud til at foregå *direkte* på skolerne eller andre af de institutioner, vi har talt med. I stedet får man et billede af, at der er en trafik og nogle "hotspots" omkring de forskellige ungearenaer i kommunen. Eksempelvis fortæller Hornbæk Skole og klubben PUK, at der foregår en åbenlys handel med hash på parkeringspladsen lige overfor. På VUC har man lignende erfaringer med, at der i perioder foregår hashhandel på parkeringspladsen lige uden for skolen, noget man aktivt har handlet på.

I området omkring Multiparken og Vapnagård, hvor Villa 5, CUBE og Tetriz ligger, ser man også denne tendens, og det giver anledning til bekymring, fordi der er en gruppe af ældre unge (over 18 år), der både handler med hash og stoffer, men også "trækker" i de yngre og rekrutterer dem ind i et kriminelt miljø. Som på mange af de øvrige institutioner, er tendensen, at de unge som bruger tilbuddet og kommer i klubbens lokaler, hverken giver de store problemer, eller udviser specielt bekymrende adfærd i relation til rusmidler. Derimod peges der på en gruppe af unge, som står udenfor og på kanten af de etablerede tilbud, som ser ud til at vække bekymring, hvad angår rusmiddelforbrug og kriminelle tilhørsforhold, og som vi ikke rigtig ved hvad laver. I skoleregi beskriver man, at der er en stor gruppe unge som er i en gråzone omkring bandemiljøet.

Bidragssydere til denne rapport:

SSP-lærere ved Espergærdeskolerne
Vejledere ved UU-Øresund
Medarbejdere ved ADHD-klasserne, Borupgårdskolen
Medarbejdere i Villa Fem
Medarbejdere i CUBE og Tetriz
Lærer fra Helsingør Gymnasium
Vejledere og uddannelsesleder Espergærde Gymnasium
Medarbejdere i SSPK
Inklusionsvejleder/medarbejder fra Skolen ved Rønnebær Allé
Vejleder ved Erhvervsskolen Nordsjælland, Esnord
Medarbejdere fra BUR og Familierådgivningen
Lærere fra Skolen ved Gurrevej og Nordvestskolen
Lærere fra Hellebækskolen
Lærere fra Hornbæk Skole
Afdelingsleder fra fritidsklubben Krudtuglen
Viceforstander og vejleder fra Produktionsskolen Øresund
Medarbejdere fra klubberne PUK og Bølgen
Medarbejdere fra Annexet, Baserne, Margarethagården og Øvelejlighederne
Repræsentanter fra A-klasserne og 10. klasserne ved Helsingør Ungdomsskole
Medarbejdere fra Job og Uddannelse
Uddannelsesleder fra HF & VUC Nordsjælland

Eksempler på rusmiddelpolitikker og handleplaner

1. ELEVEN SOM ER SLØV - KOMMER FOR SENT - HAR FRAVÆR - RØDE ØJNE

Ny ansatte kan/bør søge råd vejledning fra deres mentor. Vejledning i samtalen med eleven, vejledning i formen for samtalen, vejledningen i hvor langt vi skal gå. Der er tale om en samtale - ikke en anklagende samtale. Samtalen skal søge at få eleven til at indse sit forbrug/misbrug - søge at få accept på at gå i misbrugscenteret - søge at opstille "noget andet" end den fede, som alternativ. Altså at sætte noget i stedet.

2. MISTANKE OM AT ELEVEN HAR RØGET PÅ SKOLEN

Udover egen samtale med eleven, skal eleven til samtale hos Trine eller forstander. Eleven skal sendes hjem - uden løn for hele dagen - men skal møde dagen efter. Derudover skal der ske en kraftig opfordring til at bruge misbrugscenteret. Men ellers samme forholdsregler som under 1.

3. ELEVEN BLIVER TAGET PÅ FERSK GERNING — I AT RYGE PÅ SKOLEN

Eleven skal til samtale hos Trine / Forstander. En entydig opfordring til misbrugscenteret skal gives til eleven. Eleven skal udelukkes fra skolen i en uge (5 arbejdsdage) uden løn. Eleven skal ved sin tilbagekomst følges meget tæt og misbrugscenteret skal hele tiden lægges frem som en mulighed. Ellers samme forholdsregler som under 1.

Generelt: Ingen elev kan udmeldes uden forstander s accept/godkendelse.

At blive udmeldt er en mulighed som alene forstander kan benytte. Derfor skal denne mulighed ikke bruges som en trussel overfor eleven.

Trine & Christian S. 01.02.2016.

Indledning

Formålet med dette dokument er give nogle tydelige svar på, hvordan vi i fællesskab skaber en tryk stemning her på HF & VUC Nordsjælland, Helsingør.

Målet er endvidere at uhenigtsmæssig adfærd håndteres med detsamme og at problemer løses før de enten udvikler sig til egentlige konflikter, og/eller bliver til en fortælling om uøstede konflikter. Altid en tidlig indgriben.

Selvfølgelig skal vi i det daglige have fokus på de kursister der sagtens kan finde ud af at opføre sig ordentligt. Men her en vejledning i hvordan vi håndterer situationer, som ikke er helt så enkle.

Det er vores allesammen ansvar at håndhæve studie- og ordensreglerne, og generelt være med til at sikre, at vi har et godt og trygt studiemiljø her på institutionen.

Ikke alt kan komme med i dette dokument, men det er intentionen at skabe et overblik over muligheder og rammer.

Der bliver arbejdet med de informationer der videregives til ledelsen og arbejdsmiljøpræsenteren. I nogle tilfælde er det ikke muligt for ledelsen at orientere om det nærmere forløb og eventuelle sanktioner. Har man en opfattelse af, at der ingenting bliver gjort, eller at der bliver gjort det forkerte, så er det vigtigt at man tager kontakt til uddannelseslederen, og i øvrigt naturligvis bakker op om de beslutninger der træffes på skolens vegne.

Uddannelseslederen kontakter lærer, klasse, vejleder med de informationer der kan videregives.

Kursistadfærd

Overordnet skal vi reagere, når vi ser noget der ikke er som det skal være eller nogle der ikke opfører sig ordentligt. Hvis du ikke har mulighed for at tage snakken med kursisten eller gruppen så kontakt din uddannelsesleder.

Men hvad gør man, når man møder nogle kursister med en uhenigtsmæssig opførsel og adfærd? Overordnet kontakter man kursisterne og beder dem om at gøre noget andet eller lige give en forklaring – man optrapper ikke, men henstiller venligt.

Politets vejledning: observer og brug din sunde fornuft

Lærere og medarbejdere skal ikke lave politiets arbejde i forbindelse med at tage nummerplader og andet. Der er kontakt til politiet. I forhold til hashhunde mm samarbejder denne enhed med alle ungdomsuddannelser. Vi tager os af det pædagogiske arbejde

HF & VUC Nordsjælland har kontakt til SSPK og her kan man henvende sig via CHH, hvis man har en kursist eller en episode man vil have videre.

Psykisk førstehjælp – P1H

Denne App er et godt supplement i forhold til beredsskabsplanen. Den er overskuelig, let tilgængelig og støtter op om beredsskabsplanen.

	Hvad gør du...	Hvornår skal du gå videre med sagen?	Hvad sker der herefter?
Rygtning Man må ryge uden for matriklen, dvs. bag den gule streg Kursisterne bliver i forbindelse med intro-forløbet informeret om reglerne.	Hvis kursister ryger de forkerte steder? • Henvend dig til rygeområderne • Brug gerne et øjeblik på at forklare hvorfor	Hvis kursister ikke vil gøre som du siger - og du har foreslået med den gode dia log. • Henvend dig til din uddannelsesleder - gerne med det samme. Send eventuelt mail eller SMS	• De pågældende kursister vil blive indkaldt til samtale, hvor ordensreglerne vil blive indskærpet. • Samtalen noteres i kursistens journal, så vi holder styr på eventuelle gentagelser og igangsætter evt. konsekvenser • Sanktioner i øvrigt i henhold til studie- og ordensreglerne.
Rusmidler Det er forbudt at indtage og/eller være påvirket af rusmidler på HF & VUC Nordsjælland	Hvis du oplever, at en kursist indtager og/eller er påvirket i undervisningen? • Sæt ord på det over for kursisten - hvis eventuelt til vejledningen, som har kontakt til 'helsingung'.	Hvis det sker flere gange for samme kursist på trods af din dialog med kursisten • Henvend dig til din uddannelsesleder	• Handlingsplan for kursisten - noteres i kursistens journal. • Eventuelt kontakt til ekstern part • Løbende vurdering • Sanktioner i øvrigt i henhold til studie- og ordensreglerne.
	Hvis du ser eller hører om, at der bliver solgt rusmidler på HF & VUC Nordsjælland? • Spørg ind, hvis du af en kursist får at vide, at der bliver solgt rusmidler - fortæl kursisten at du tager henvendelsen alvorligt og går til ledelsen med det. • Ser du det selv, så observer og brug din sundt fornuft - lad som udgangspunkt være med at blande dig.	Indberet så hurtigt og præcist som muligt til din uddannelsesleder.	• Ledelsen kontakter politiet og/eller SSPX. • Er der tale om, at kursister er involveret, vil de blive indkaldt til en samtale med uddannelseslederen. • Igangsætter eventuelt vagtordning i en periode.

	Hvad gør du ...	Hvornår skal du gå videre med sagen?	Hvad sker der herefter?
Generende adfærd I selv relation til undervisning og ophold på skolens område Eksempler: støjende adfærd, diskriminerende udtalelser, stå i vejen ved indgangen, være truende i kropssprog, negative ytringer.	• Påtæl det og bed de pågældende om at standse den generende adfærd. • Brug gerne et øjeblik på at forklare hvorfor.	Hvis kursister ikke vil gøre som du siger - og du har forsøgt med den gode dialog. • Henvend dig til din uddannelsesleder - gerne med det samme.	• De pågældende kursister vil blive indkaldt til samtale, hvor ordensreglerne vil blive indskærpet. • Samtalen noteres i kursistens journal, så vi holder styr på eventuelle gentagelser. • Sanktioner i øvrigt i henhold til studie- og ordensreglerne.
Ubudne gæster Overordnet gælder det, at man skal være tilknyttet stedet, hvis man opholder sig her	Hvis du er i tvivl om der er ubudne gæster • Spørg dem, og forklar eventuelt, at de skal være venlige at forlade stedet med mindre de har et ærinde.	Hvis de pågældende ikke følger din henstilling, og du vurderer at det er et problem • Henvend dig til din uddannelsesleder - gerne med det samme.	Der tages evt. kontakt til • SSP • Polit
Truende adfærd	Se beredskabsplan.	Se beredskabsplan.	
Vold	Se beredskabsplan.	Se beredskabsplan.	

Hvis man er i tvivl om noget så ret endelig henvendelse til uddannelseslederen. Man kan have en bekymring om hvorvidt kursisterne vil regne ud, hvem der har retten i henvendelse. Har man denne bekymring er det netop vigtigt, at man indgår i en dialog således at der skabes en tryghed og at man i fællesskab kan finde en løsning.

Espergærdeskolerne: Forældreaftale i 7A og 7B 2015

Aftalen er indgået på forældremøde i 7a + 7b d. 21.10.15. Aftalen tages op igen og tilpasses elevgruppen ved første forældremøde i 9. klasse.

1. Hjemme hos os vil vi ikke servere alkohol for andres børn fra 7a og 7b.
2. Vi vil ikke acceptere alkohol, energidrikke eller andre rusmidler til fester arrangeret i klasse-regi, og hvis klassekammerater møder beruset op til en klassefest, skal forældrene kontaktes.
3. Hvis der holdes private fester, skal forældrene være hjemme: De forældre, som holder festen, skal afholde sig fra at være spirituspåvirket på en sådan måde, at de til enhver tid kan køre bil.
4. Private klassefester slutter ikke senere end kl. 23.00. (Dette tidspunkt kan skubbes i 8.kl).
5. Gruppepres til skjult drikkeri, rygning og brug af rusmidler accepteres ikke.
6. Til private klassefester er gæster IKKE velkomne.
7. Vi har tillid til de aftaler som børnene indgår indbyrdes, men er vi i tvivl, ringer vi til hinanden.
8. Vi efterstræber at ingen elever går alene hjem efter fest. De må gerne have en følgeaftale med en klassekammerat eller voksne.
9. "Omsorgs-aftale":
Hvis man undrer sig over andre børns færden på meget sene tidspunkter eller i en usædvanlig sammenhæng (evt. på nettet), skal man ringe til klassekammeratens forældre og orientere dem om sin undren. En henvendelse til andre elevers forældre skal ikke forstås som en utidig indtrængen i deres privatliv, men derimod som udtryk for omsorg for barnet. Forældrene kan – af hensyn til kammeratskabet

mellem eleverne i skolen – bede om at f /orblive anonyme ved henvendelsen.

Forældre aftale omkring alkohol i 9a+9b

På forældremødet d. 22. august blev vi enige om, at elevgruppen er meget spredt hvad angår alkohol, og derfor aftaler vi følgende:

- Det er stadig en god idé at tage kontakt til en elevs forældre, hvis man udskænker alkohol til eleven i sit private hjem.
- Hvis der udskænkes alkohol til privat klassefest, så orienter forældregruppen til de indbudte elever før festen.
- Det er vigtigt, at alle hjem respekterer andre hjems alkoholpolitik. Spørg derfor eleven, hvilke aftaler de har med deres forældre omkring indtagelse af alkohol – og respekter den aftale.
- Såfremt eleverne mødes til fest i privat hjem efterstræbes det, at de har voksenkontakt indenfor en rimelig afstand.
- Tag hånd om hinandens børn, og kontakt forældre i tilfælde, hvor eleven behøver omsorg.

Rammer for skolens rusmiddelpolitik
Skoleåret 2015/2016

Målet med skolegangen er, at den enkelte elev skal udvikles fagligt og socialt. Skolegangen er én af mulighederne for at få støtte og hjælp til en udvikling, der styrker elevens personlige udvikling med henblik på uddannelsesparathed og job. Rusmidler er udviklings ødelæggende for elevens mulighed for indlæring og deltagelse i sociale relationer.

Lov: Det er på Ungdomsskolen, herunder i Dagskolen, ikke tilladt at indtage euforiserende stoffer. Dette gælder både i skoletiden, på skolen, under ekskursioner, samt udenfor skoletiden.

Handleplan: Hvis vi har kendskab til eller får oplysninger om, at en elev indtager rusmidler herunder hash udenfor skoletiden, konfronterer vi eleven med vor viden og herefter kontakter skolen forældrene. Vi handler på bekymring, mistanker og oplysninger som tilfalder os.

Afdelingskoordinatoren og kontaktlærer for eleven i Dagskolen vil i samarbejde med eleven, forældre og Ungeteamet fra <http://www.helsingor.nu>, planlægge et forløb, med henblik på at undersøge omfanget af forbrug af rusmidler, hvori der bl.a. indgår samtaleforløb både med og uden forældre. Aftalen der indgås med Helsingør, mailles til Afdelingskoordinatoren.

Skolen indskrifter i samarbejde med eleven og forældre planer og aftaler i Familiedialogen, for at få den bedst mulige støtte til forløbet.

Deltagelse i dette er en forudsætning for, fortsat at kunne være elev i Dagskolen.
Elever der har et forbrug, men indgår i ovenstående samarbejde der har karakter af et vilje og et ønske om at stoppe, vil fortsat kunne være elev i Dagskolen.

Vi har læst og er bekendt med ovenstående og underskriver vedlagte samtykkeerklæring.

E-mail: hu@ungdomsskolen.com